

stadig større befolkningselement fra den tredje verden, hvis ægteskaber mellem herværende personer fra den tredje verden og almindelige danskere ikke finder sted i nævneværdigt omfang.

Svar (3/11 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Danmarks Statistik har til brug for Indenrigsministeriets publikation om Danmarks Udlændinge 1995, som forventes offentliggjort i den nærmeste fremtid, udarbejdet en opgørelse, der belyser, i hvilket omfang indvandrere og flygtninge fra den tredje verden lever sammen med danskere. Af denne opgørelse fremgår antallet af parforhold mellem danske statsborgere og udenlandske statsborgere i Danmark pr. 1. januar 1995. I alt 42.000 danskere lever sammen med en udenlandsk statsborger – 19.000 danske kvinder og 23.000 danske mænd, svarende til 3,3 pct. af samtlige parforhold. På dette tidspunkt udgjorde antallet af udenlandske statsborgere 3,8 pct. af befolkningen i Danmark.

I opgørelsen af parforhold mellem danskere og udenlandske statsborgere indgår ægtepar med 78 pct., mens øvrige parforhold udgør 22 pct. I opgørelsen nedenfor ses der på samtlige parforhold under ét.

Spørgsmålet om, hvilke nationaliteter blandt de udenlandske statsborgere som danskere lever sammen med, er i det foreliggende statistiske materiale belyst ud fra synsvinklen: Hvad er nationaliteten for de kvinder med udenlandsk statsborgerskab, som danner parforhold med danske mænd? Antallet af disse parforhold er i alt 23.000, se ovenfor.

Opgørelsen viser, at af de 23.000 parforhold udgør parforhold mellem mænd med dansk statsborgerskab og kvinder med statsborgerskab fra de øvrige nordiske lande, EU og Nordamerika 54 pct., mens parforhold med kvinder fra flygtningelandene udgør 13 pct. og med kvinder fra øvrige tredjelande 33 pct. (Ved flygtningelande forstås her de 12 flygtningelande, hvor det største antal flygtninge i de seneste antal år er kommet fra. De 12 lande er Vietnam, Iran, Irak, Sri Lanka, Libanon, Etiopien, Afghanistan, Somalia, Rumænien, statsløse, Chile samt Polen. Øvrige tredjelande udgør herefter samtlige øvrige lande ekskl. de nordiske lande, EU og Nordamerika.)

Heroverfor står, at statsborgere fra de øvrige nordiske lande, EU og Nordamerika udgør 33 pct. af samtlige udenlandske statsborgere i Danmark, hvorimod flygtningelandene og øvrige tredjelande tegner sig for henholdsvis 27 og 40 pct. af de udenlandske statsborgere i Danmark.

Set i forhold til befolkningssammensætningen synes parforhold med personer fra EU, Nordamerika og – ikke mindst – de nordiske lande at optræde relativt hyppigere end parforhold med personer fra tredjelandene.

Indenrigsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen indhentet en opgørelse fra Danmarks Statistik over vielser i Danmark i 1989 og 1994 mellem mænd med dansk nationalitet og kvinder med udenlandsk statsborgerskab. Af denne undersøgelse fremgår, at andelen af indgåede ægteskaber mellem danske mænd og kvinder fra tredjelande udgjorde 53 pct. i 1994 mod 34 pct. i 1989. Imidlertid indeholder opgørelsen en stor gruppe af ikkenationalitetsopgjorte vielser, hvorfor tallene må tages med forbehold.

Med hensyn til hvad ovenstående siger om integrationsprocessen for indvandrere og flygtninge fra den tredje verden, mener jeg ikke, at der kan drages nogen klare konklusioner. Antallet af blandede parforhold mellem danskere og personer fra tredjelande er nu ud fra de statistiske opgørelser ikke svarende til befolkningssammensætningen, men der er dog på den anden side tale om et ikke ubetydeligt antal af disse parforhold. I øvrigt må det tages i betragtning, at især flygtningene er kommet til landet inden for de sidste 10 år. En stor del er kommet hertil som enlige, men også mange som par. Det kan derfor selvsagt ikke forventes, at antallet af parforhold mellem flygtninge og danskere svarer til flygtningenes andel af den samlede befolkning.

Herudover kan jeg oplyse, at jeg er enig med spørgeren i, at omfanget af ægteskaber på tværs af etniske tilhørsforhold er et godt eksempel på integration mellem de forskellige befolkningsgrupper. På den anden side mener jeg selvsagt ikke, at blandede parforhold udgør nogen forudsætning for integration.

Efter min opfattelse er der en lang række faktorer, der langt bedre indikerer, i hvilken retning integrationsprocessen forløber. Her tænker jeg på flygtningenes og indvandrernes deltagelse i de forskellige uddannelser, deres inddragelse på arbejdsmarkedet, deres deltagelse i de